

Dokument s plenarne sjednice

A9-0071/2022

4.4.2022.

IZVJEŠĆE

o progonu manjina na temelju uvjerenja ili vjeroispovijesti
(2021/2055(INI))

Odbor za vanjske poslove

Izjestitelj: Karol Karski

SADRŽAJ

	Stranica
PRIJEDLOG REZOLUCIJE EUROPSKOG PARLAMENTA	3
MIŠLJENJE ODBORA ZA RAZVOJ	18
INFORMACIJE O USVAJANJU U NADLEŽNOM ODBORU	27
KONAČNO GLASOVANJE POIMENIČNIM GLASOVANJEM U NADLEŽNOM ODBORU.....	28

PRIJEDLOG REZOLUCIJE EUROPSKOG PARLAMENTA

o progonu manjina na temelju uvjerenja ili vjeroispovijesti (2021/2055(INI))

Europski parlament,

- uzimajući u obzir članke 2., 18. i 26. Opće deklaracije o ljudskim pravima,
- uzimajući u obzir članke 2., 4., 18., 24., 26. i 27. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima,
- uzimajući u obzir članke 2. i 13. Međunarodnog pakta o gospodarskim, socijalnim i kulturnim pravima,
- uzimajući u obzir članke 6. i 21. Ugovora o Europskoj uniji (UEU),
- uzimajući u obzir članak 17. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
- uzimajući u obzir članke 10., 14., 21. i 22. Povelje Europske unije o temeljnim pravima,
- uzimajući u obzir članak 9. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, članak 2. njezina Prvog protokola i članak 12. Protokola br. 12 uz Konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda,
- uzimajući u obzir Konvenciju UN-a o sprečavanju i kažnjavanju zločina genocida iz 1948.,
- uzimajući u obzir Konvenciju UN-a o ukidanju svih oblika diskriminacije žena iz 1979.,
- uzimajući u obzir Rimski statut Međunarodnoga kaznenog suda,
- uzimajući u obzir Deklaraciju Opće skupštine UN-a od 25. studenog 1981. o uklanjanju svih oblika nesnošljivosti i diskriminacije na temelju uvjerenja i vjeroispovijesti,
- uzimajući u obzir Deklaraciju Opće skupštine UN-a od 18. prosinca 1992. o pravima osoba koje pripadaju nacionalnim ili etničkim, vjerskim i jezičnim manjinama,
- uzimajući u obzir Rezoluciju Vijeća UN-a za ljudska prava od 24. ožujka 2011. o suzbijanju netolerancije, negativnih stereotipa i stigmatizacije te diskriminacije, poticanja na nasilje i nasilja nad osobama na temelju religije ili uvjerenja,
- uzimajući u obzir Akcijski plan iz Rabata od 5. listopada 2012. o zabrani zagovaranja nacionalne, rasne ili vjerske mržnje koja predstavlja poticanje na diskriminaciju, neprijateljstvo ili nasilje,
- uzimajući u obzir odluku Opće skupštine UN-a, donesenu 28. svibnja 2019., kojom je 22. kolovoza proglašen Međunarodnim danom sjećanja na žrtve nasilja zbog uvjerenja ili vjeroispovijesti,

- uzimajući u obzir Rezoluciju Opće skupštine UN-a od 21. siječnja 2021. o promicanju kulture mira i tolerancije za zaštitu vjerskih lokaliteta,
- uzimajući u obzir izvješća posebnog izvjestitelja UN-a za pitanja manjina podnesena Vijeću UN-a za ljudska prava 15. srpnja 2019. i 3. ožujka 2021. u kojima je posebno riječ o konceptu „manjine” i činjenici da su baš pripadnici manjina često žrtve govora mržnje u društvenim medijima,
- uzimajući u obzir izvješće posebnog izvjestitelja UN-a za slobodu vjeroispovijesti ili uvjerenja od 12. listopada 2020. u kojem je riječ o važnosti zaštite slobode vjeroispovijesti ili uvjerenja za sve radi uspješne provedbe Programa održivog razvoja do 2030. i o opasnosti da osobe koje pripadaju vjerskim manjinama ili manjinama na temelju uvjerenja budu „zapostavljene”,
- uzimajući u obzir godišnje izvješće Ureda visokog povjerenika UN-a za ljudska prava od 28. prosinca 2020. o pravima osoba koje pripadaju nacionalnim ili etničkim, vjerskim i jezičnim manjinama,
- uzimajući u obzir Deklaraciju iz Marakeša od 27. siječnja 2016. o pravima vjerskih manjina u pretežno muslimanskim zajednicama,
- uzimajući u obzir zaključke Vijeća od 16. studenoga 2009. o slobodi vjeroispovijesti i uvjerenja,
- uzimajući u obzir zaključke Vijeća od 21. veljače 2011. o netoleranciji, diskriminaciji i nasilju na temelju vjeroispovijesti ili uvjerenja,
- uzimajući u obzir zaključke Vijeća od 22. veljače 2021. o prioritetima EU-a na forumima UN-a za ljudska prava tijekom 2021.,
- uzimajući u obzir Smjernice EU-a od 24. lipnja 2013. o promicanju i zaštiti slobode vjeroispovijesti ili uvjerenja,
- uzimajući u obzir Smjernice EU-a o ljudskim pravima od 18. ožujka 2019. o nediskriminaciji u vanjskom djelovanju,
- uzimajući u obzir izvješća posebnog izaslanika za promicanje slobode vjeroispovijesti ili uvjerenja izvan EU-a,
- uzimajući u obzir Akcijski plan EU-a za ljudska prava i demokraciju za razdoblje 2020. 2024. koji će se financirati u okviru višegodišnjeg financijskog okvira za razdoblje 2021. 2027.,
- uzimajući u obzir Prijedlog uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o uspostavi Instrumenta za susjedstvo, razvoj i međunarodnu suradnju (COM(2018)0460) i izmijenjeni prijedlog na istu temu (COM(2020)0459),
- uzimajući u obzir dodjelu nagrade Saharov za slobodu mišljenja koju je Europski parlament dodijelio Raifu Badawiju 2015., Nadiji Murad i Lamiji Adži Bašaru 2016. te Ilhamu Tohtiju 2019.,

- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 10. listopada 2013. o diskriminaciji na temelju kaste¹, a posebno njezin stavak 6. o vjeri kao interseksijskom čimbeniku diskriminacije i zlostavljanja,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 15. siječnja 2019. o Smjernicama EU-a i mandatu posebnog izaslanika EU-a za promicanje slobode vjeroispovijesti ili uvjerenja izvan EU-a²,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 4. veljače 2016. o sustavnom masovnom ubijanju vjerskih manjina koje provodi tzv. Islamska država³,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 4. srpnja 2017. o kršenjima ljudskih prava u kontekstu ratnih zločina i zločina protiv čovječnosti, uključujući genocid⁴,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 15. ožujka 2018. o stanju u Siriji⁵,
- uzimajući u obzir svoju rezoluciju od 4. listopada 2018. o masovnom proizvoljnom pritvaranju Ujgura i Kazaha u Ujgurskoj autonomnoj regiji Xinjiangu⁶, 18. travnja 2019. o Kini, posebno o položaju vjerskih i etničkih manjina⁷, 19. prosinca 2019. o stanju Ujgura u Kini (China Cables)⁸ i 17. prosinca 2020. o prisilnom radu i stanju Ujgura u Ujgurskoj autonomnoj regiji Xinjiangu⁹,
- uzimajući u obzir svoje rezolucije od 7. srpnja¹⁰ i 15. prosinca 2016.¹¹, od 14. rujna¹² i 19. prosinca 2017.¹³ te od 19. rujna 2019.¹⁴ o Mjanmaru i položaju naroda Rohingya,
- uzimajući u obzir svoje rezolucije od 28. studenoga 2019. o stanju sloboda u Alžiru¹⁵ i od 26. studenoga 2020. o pogoršanju stanja ljudskih prava u Alžiru, posebno slučaj novinara Khaleda Drarenija¹⁶,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 19. prosinca 2019. o kršenjima ljudskih prava i vjerskih sloboda u Burkini Faso¹⁷,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 16. siječnja 2020. o Nigeriji, posebno o

¹ SL C 181, 19.5.2016., str. 69.

² SL C 411, 27.11.2020., str. 30.

³ SL C 35, 31.1.2018., str. 77.

⁴ SL C 334, 19.9.2018., str. 69.

⁵ SL C 162, 10.5.2019., str. 119.

⁶ SL C 11, 13.1.2020., str. 25.

⁷ SL C 158, 30.4.2021., str. 2.

⁸ SL C 255, 29.6.2021., str. 60.

⁹ SL C 445, 29.10.2021., str. 114.

¹⁰ SL C 101, 16.3.2018., str. 134.

¹¹ SL C 238, 6.7.2018., str. 112.

¹² SL C 337, 20.9.2018., str. 109.

¹³ SL C 369, 11.10.2018., str. 91.

¹⁴ SL C 171, 6.5.2021., str. 12.

¹⁵ SL C 232, 16.6.2021., str. 12.

¹⁶ SL C 425, 20.10.2021., str. 126.

¹⁷ SL C 255, 29.6.2021., str. 45.

nedavnim terorističkim napadima¹⁸,

- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 29. travnja 2021. o zakonima o bogohuljenju u Pakistanu, posebice o slučaju Shagufte Kausar i Shafqata Emmanuela¹⁹, a u kojoj se citira i slučaj Asije Bibi, svoju Rezoluciju od 14. travnja 2016. o Pakistanu, a posebno o napadu u Lahoreu²⁰ i svoju Rezoluciju od 13. prosinca 2018. o Iranu, a posebno o slučaju Nasrin Sotoudeh²¹,
 - uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 25. studenoga 2020. o posljedicama izbijanja bolesti COVID-19 na vanjsku politiku²²,
 - uzimajući u obzir svoju preporuku od 29. travnja 2021. upućenu Vijeću, Komisiji i potpredsjednici Komisije / Visokoj predstavnici Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku o odnosima EU-a i Indije²³,
 - uzimajući u obzir svoju preporuku Vijeću od 9. lipnja 2021. o 75. i 76. zasjedanju Opće skupštine Ujedinjenih naroda²⁴,
 - uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 15. siječnja 2020. o godišnjem izvješću o ljudskim pravima i demokraciji u svijetu za 2018.²⁵ i politici Europske unije u tom području, a posebno njezine stavke 42., 43. i 45.,
 - uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 20. siječnja 2021. o godišnjem izvješću o ljudskim pravima i demokraciji u svijetu za 2019.²⁶ i politici Europske unije u tom području, a posebno njezine stavke 103., 104., 106. i 107.,
 - uzimajući u obzir aktivnosti Međukluba Europskog parlamenta za slobodu vjeroispovijesti ili uvjerenja i vjersku toleranciju,
 - uzimajući u obzir članak 54. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir mišljenje Odbora za razvoj,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za vanjske poslove (A9-0071/2022),
- A. budući da se ugovorima UN-a o ljudskim pravima, zajedno s međunarodnim zakonima i zakonima EU-a, utvrđuju standardi za zaštitu prava pripadnika manjina na temelju uvjerenja ili vjerskih manjina kao sastavnog dijela ljudskih prava;
- B. budući da pravo na slobodu mišljenja, savjesti i vjeroispovijesti uključuje slobodu pojedinca da bira što će vjerovati ili ne, slobodu da pronade, pridržava se, promijeni ili napusti vjeroispovijest ili uvjerenje bez ikakvih ograničenja, te slobodu da, bilo kao

¹⁸ SL C 270, 7.7.2021., str. 83.

¹⁹ SL C 506, 15.12.2021., str. 77.

²⁰ SL C 58, 15.2.2018., str. 151.

²¹ SL C 388, 13.11.2020., str. 127.

²² SL C 425, 20.10.2021., str. 63.

²³ SL C 506, 15.12.2021., str. 109.

²⁴ SL C 67, 8.2.2022., str. 150.

²⁵ SL C 270, 7.7.2021., str. 25.

²⁶ SL C 456, 10.11.2021., str. 94.

pojedinaac ili unutar zajednice, i bilo privatno ili javno, izrazi svoju vjeroispovijest ili uvjerenje u pogledu bogoslužja, podučavanja, prakticanja i obreda; budući da ta sloboda podrazumijeva i pravo vjerskih, sekularnih i nekonfesionalnih organizacija na priznati pravnu osobnost; budući da sloboda vjeroispovijesti ili uvjerenja podrazumijeva i pravo na izražavanje kritičkih ili satiričkih mišljenja o religijama i religijskim vlastima kao legitiman iskaz slobode mišljenja ili umjetničkog stvaralaštva;

- C. budući da, sukladno članku 21. UEU-a, EU promiče i brani poštivanje ljudskog dostojanstva i univerzalnost i nedjeljivost ljudskih prava i temeljnih sloboda kao dio vodećih načela svoje vanjske politike;
- D. budući da se sloboda vjeroispovijesti ili uvjerenja krši u velikom broju zemalja diljem svijeta; budući da velik broj ljudi živi u zemljama koje nameću ili toleriraju teška kršenja slobode mišljenja, savjesti, vjeroispovijesti ili uvjerenja;
- E. budući da diskriminaciju i progon pripadnika vjerskih manjina ili manjina na temelju uvjerenja provode razni akteri – vlade, nevladini akteri ili kombinacija navedenog – i da mogu poprimiti različite oblike kao što su ubojstva, mučenje, fizički napadi, masovna zatvaranja, proizvoljna uhićenja, prisilni nestanci, izvansudski progoni, prisila, prisilna preobraćenja, otmice, rani i prisilni brakovi, rodno nasilje, silovanje, fizičko i psihičko zlostavljanje, prisilna kontracepcija i pobačaj, prisilni porod i razmještanje, trgovina ljudima, prijetnje, isključivanje, diskriminirajuće i nepravedno postupanje, uznemirivanje, izvlašćivanje, ograničavanje pristupa državljanstvu, natjecanju na izborima, zapošljavanju, obrazovanju, zdravstvenim i administrativnim uslugama, uništavanje mjesta bogoslužja, groblja i kulturne baštine te govor mržnje na internetu i izvan njega;
- F. budući da je pandemija bolesti COVID-19 pogoršala progon i nasilje nad manjinama na temelju uvjerenja i vjerskim manjinama u nekim zemljama; budući da je, nadalje, zdravstvena kriza nekim zemljama poslužila kao izgovor za donošenje mjera progona u svrhe koje nisu povezane s pandemijom; budući da su manjine na temelju uvjerenja i vjerske manjine postale posebno osjetljive na zarazu bolešću COVID 19 i smrtnost zbog nejednakog pristupa odgovarajućoj medicinskoj skrbi;
- G. budući da su žene koje pripadaju manjinama na temelju uvjerenja i vjerskim manjinama posebno izložene riziku od povećane diskriminacije i nasilja, što je oboje povezano s višedimenzionalnim čimbenicima kao što su spol, vjeroispovijest, kasta, etničko podrijetlo, neravnoteža moći i patrijarhija, a u nekim se slučajevima opravdava kao motivirano vjeroispoviješću ili uvjerenjem; budući da se žene suočavaju s većim poteškoćama u ostvarivanju prava na napuštanje vjerske zajednice ili zajednice na temelju uvjerenja zbog nedostatka socijalne ili ekonomske neovisnosti, prijetnji nasiljem ili gubitkom skrbništva nad svojom djecom;
- H. budući da su rodno uvjetovano nasilje i diskriminacija na temelju vjerskih razloga i dalje prisutni; budući da žene i pripadnici skupine LGBTIQ+ i dalje doživljavaju diskriminaciju i nasilje koje u ime vjere napadaju državni i nedržavni akteri; budući da i državni i nedržavni akteri u ime vjere zabranjuju spolno i reproduktivno zdravlje i prava, uključujući pobačaj;
- I. budući da svaki progon na temelju vjeroispovijesti ili uvjerenja zaslužuje naj snažniju

osudu i brze reakcije nacionalnih vlada i međunarodnih aktera;

- J. budući da su prakse vezane uz autohtona uvjerenja ili vjeroispovijesti dio kulturnog identiteta ljudi; budući da autohtoni narodi imaju pravo promicati, razvijati i održavati svoje institucionalne strukture i prepoznatljivu običajnost, duhovnost, tradicije, postupke i prakse u skladu s međunarodnim standardima u području ljudskih prava;
- K. budući da se čini da u gotovo svakoj regiji svijeta postoji opasnost da vjerske manjine budu proglašene „terorističkim skupinama” i da članovi budu uhićeni pod optužbom za „ekstremizam” ili „nezakonitu aktivnost”; budući da se neke vlade koriste nacionalnim sigurnosnim imperativima i protuterorističkim mjerama za kriminalizaciju članstva ili aktivnosti određenih vjerskih skupina ili skupina na temelju uvjerenja; budući da se takvim pristupima ozbiljno narušava ostvarivanje prava na slobodu vjeroispovijesti ili uvjerenja;
- L. budući da skupine na temelju uvjerenja ili vjerske skupine često nisu na odgovarajući način zastupljene na nacionalnoj razini; budući da zakonodavstvo često isključuje potrebe i interese tih manjina, pri čemu vlade primjenjuju niz izvanzakonskih mjera kojima se progone, delegitimizira ili stigmatizira te manjine;
- M. budući da su u brojnim sukobima i krizama diljem svijeta napadi na kulturnu baštinu bili instrument simboličnog nasilja i politizacije kulturne baštine; budući da su vjerski aspekti tih sukoba izravno doprinijeli humanitarnim krizama, raseljavanju, migracijama i kršenju vjerskih i kulturnih prava kao i ljudskog dostojanstva; budući da ti sukobi i krize mogu polarizirati društva, zemlje, regije, etničke skupine i zajednice te povećati rizik od nasilnog sukoba; budući da stoga uništavanje i pljačkanje kulturne baštine mogu biti oružje u ratu i znak upozorenja na buduće masovne zločine; budući da, nadalje, uništavanje i pljačkanje predstavljaju glavne prepreke dijalogu, miru i pomirenju;
- N. budući da uništavanje kulturne baštine čini zajednice, posebice vjerske zajednice, osjetljivima jer bivaju lišene važnog dijela svojeg identiteta; budući da ekstremističke skupine i ostale strane u sukobu mogu lako proširiti svoj utjecaj u područjima gdje su identitet i društvena kohezija oslabljeni, a podjele u zajednicama ojačane;
- O. budući da u slučajevima međunarodnih zločina koji se temelje na vjeri ili uvjerenju počinitelji uživaju nekažnjivost, uz neke manje iznimke, te se stoga zlodjela mogu nastaviti;
- P. budući da su, u skladu s Konvencijom UN-a o genocidu iz 1948., države i javne vlasti obvezne ne samo kazniti počinitelje genocida nego i spriječiti takve zločine;
- I. potvrđuje svoju nepokolebljivu predanost promicanju i zaštiti prava pripadnika manjina na temelju uvjerenja ili vjeroispovijesti posvuda u svijetu, uključujući njihovo pravo na usvajanje, promjenu, odabir, iskazivanje, prakticiranje ili napuštanje svojeg uvjerenja ili vjeroispovijesti, uz poštovanje načela ravnopravnosti i nediskriminacije; najoštrije osuđuje sve progone, nasilje, poticanje na nasilje i činove terorizma usmjerene protiv bilo koje manjine na temelju njihovog uvjerenja ili vjeroispovijesti, odnosno neimanja uvjerenja ili vjeroispovijesti; naglašava da se u određenim slučajevima kršenja tih ljudskih prava mogu smatrati genocidom ili zločinima protiv čovječnosti; osuđuje

negiranje ili pokušaje umanjivanja takvih kršenja i ponovno potvrđuje svoju posvećenost iskorijenjivanju takvih kršenja i podršci žrtvama istih;

2. ističe da države članice imaju primarnu odgovornost da promiču i štite ljudska prava osoba manje zastupljenih uvjerenja i osoba koje pripadaju vjerskim manjinama, uključujući njihovo pravo na slobodno prakticiranje svoje vjere ili uvjerenja i pravo na nevjerovanje, te da ih zaštite od kršenja tih prava, a posebno od zločina protiv čovječnosti i genocida;
3. smatra da je ključno promicati i osigurati uključenost svih građana u njihova društva te u politički, socioekonomski i kulturni život bez obzira na njihovo uvjerenje, vjeroispovijest i savjest te zajamčiti poštovanje njihovog dostojanstva, državljanstva, osobnih prava i sloboda;
4. naglašava da su sloboda mišljenja, savjesti, uvjerenja i vjeroispovijesti, uključujući slobodu bogoslužja, obreda, prakticiranja i podučavanja, sloboda vjerovanja ili nevjerovanja, sloboda izražavanja teističkih, neteističkih, agnostičkih ili ateističkih stajališta i pravo na apostazu ljudska prava zaštićena međunarodnim pravom; naglašava da se promicanjem i zaštitom tih prava doprinijelo unaprjeđenju ljudskih prava i demokracije u nizu okruženja, uključujući represivna; uviđa da se kršenjem tih prava često pogoršava ili uzrokuje netolerancija, što je često rani pokazatelj potencijalnog nasilja i sukoba;
5. podsjeća da borba protiv diskriminacije nad svim manjinama bez obzira na njihove tradicije, uvjerenja ili vjeru te promicanje i zaštita njihovih prava uvelike doprinose društvenoj i političkoj stabilnosti, smanjenju siromaštva, demokratskom upravljanju i sprečavanju sukoba;
6. naglašava da je progon manjina na temelju uvjerenja ili vjeroispovijesti često međusobno povezan s drugim različitim osnovama, posebice onima povezanim s nacionalnim ili etničkim podrijetlom, spolom ili kastom; naglašava slučajeve u kojima su skupine na temelju uvjerenja ili vjeroispovijesti podvrgnute progonu, uključujući kad su snažno prisutne na području države ili kad demografski nisu manjina, ali se nalaze u ranjivoj situaciji zbog koje su lake mete nasilja i represije; također naglašava da preobraćenici s većinske vjeroispovijesti mogu biti izloženi teškim povredama njihovih ljudskih prava, među kojima su zatvaranje, prisilni razvod, otmice, fizičko nasilje i ubojstva;
7. duboko je zabrinut zbog visokih razina prisile, diskriminacije, uznemiravanja, nasilja i represije protiv pripadnika određenog uvjerenja ili vjerskih manjina kao globalni fenomen koji se pojačava u određenim regijama; napominje da to utječe na mnoge vjerske zajednice, kao što su budizam, kršćanstvo, hinduizam, islam i židovstvo među ostalim religijama te skupine osoba koje su ateisti, humanisti, agnostici ili se ne identificiraju ni s jednim uvjerenjem ili religijom;
8. duboko žali zbog toga što su nevjerske, sekularne i humanističke organizacije suočene sa sve većim progonom, uključujući dosad nezabilježene valove poticanja na mržnju i ubojstva u brojnim zemljama diljem svijeta; osuđuje činjenicu da su nebrojeni pojedinci i organizacije civilnog društva pod napadom zbog mirnog ispitivanja, kritiziranja ili satiriziranja vjerskih uvjerenja; naglašava da se to kontinuirano kršenje slobode

mišljenja i izražavanja odvija bez obzira na zemljopisne i kulturne granice, uključujući unutar država članica EU-a;

9. ističe da se u progonitelje ubrajaju pojedini autoritarni režimi, vlade sklone nametanju nadmoći stanovništva dominantne etničke ili vjerske pripadnosti nad manjinama, terorističke organizacije, političke i vjerske ekstremističke stranke ili skupine, te ponekad i članovi obitelji, prijatelji i susjedi žrtava, primjerice kada žrtve promijene ili napuste svoju vjersku pripadnost;
10. pozdravlja pozitivnu ulogu određenih skupina na temelju uvjerenja i vjerskih skupina kao i nevladinih vjerskih organizacija u humanitarnim aktivnostima u zonama sukoba, u borbi protiv uništavanja okoliša, u zagovaranju mira i pomirenja te u doprinosu razvoju;
11. priznaje da crkve, vjerske organizacije i druge vjerske i religijske institucije i udruge imaju važnu ulogu u društvenoj strukturi zemalja u razvoju;
12. ističe da određene vjerske organizacije imaju strateški važnu ulogu jer utječu na članove svojih zajednica kako bi došli do stajališta razumijevanja i zagovaranja ključnih pitanja kao što su HIV, spolna i reproduktivna zdravstvena skrb te osnaživanje djevojčica i žena;
13. napominje da su crkvene i druge vjerske i religijske institucije, kao i vjerske organizacije, često jedini pružatelji zdravstvenih i drugih socijalnih usluga u udaljenim područjima određenih zemalja u razvoju i u okruženjima podložnima sukobima;
14. mišljenja je da bi humanitarni akteri trebali biti osposobljeni u pogledu osjetljivosti manjina na temelju uvjerenja ili vjeroispovijesti u okruženjima u kojima su ljudi raseljeni kako bi pružili uključiviju pomoć i zaštitu nizu izbjegličkih populacija;

Rješavanje glavnih problema koje predstavlja progon vjerskih manjina

15. naglašava da je iznimno važno privesti pravdi počinitelje kršenja ljudskih prava osoba koje pripadaju manjinama na temelju uvjerenja ili vjeroispovijesti; naglašava da je iznimno važno provesti opsežna istraživanja povreda ljudskih prava te žrtvama i njihovim obiteljima osigurati učinkovit pristup pravosuđu i pravnim lijekovima kao i odgovarajuću odštetu; poziva EU i države članice da hitno intenziviraju istraživanja povreda ljudskih prava manjina na temelju uvjerenja ili vjeroispovijesti diljem svijeta putem odgovarajućih mehanizama i odbora UN-a; u tom pogledu ponovno potvrđuje svoju podršku Međunarodnom kaznenom sudu i naglašava važnost njegove uloge u progonu najtežih kaznenih djela; napominje da su Rimskim statutom obuhvaćeni zločini protiv čovječnosti i genocid protiv skupina na temelju vjeroispovijesti ili uvjerenja te da se njime uspostavlja temeljni međunarodni pravni okvir za borbu protiv nekažnjavanja; poziva EU i države članice da povećaju svoju financijsku potporu Međunarodnom kaznenom sudu te poziva države članice UN-a da se obvežu na borbu protiv nekažnjavanja u tom kontekstu ratifikacijom Rimskog statuta; naglašava da je potrebno raditi na sprječavanju činova nasilja na temelju uvjerenja ili vjeroispovijesti, kao što su genocid, zločini protiv čovječnosti i ratni zločini; naglašava da EU i države članice moraju uvesti mehanizme koji bi im omogućili praćenje znakova upozorenja i faktora rizika u pogledu međunarodnih zločina u skladu s Analitičkim okvirom Ujedinjenih naroda za najteže zločine, njihovu analizu i pružanje sveobuhvatnih odgovora, među

ostalim u skladu s obvezom sprečavanja i kažnjavanja zločina genocida;

16. sa zabrinutošću napominje da se na svjetskoj razini većina zločina iz mržnje na temelju uvjerenja i vjeroispovijesti i dalje nedovoljno prijavljuje i kazneno ne goni; poziva Vijeće, Komisiju, Europsku službu za vanjsko djelovanje (ESVD) i države članice EU-a da surađuju s trećim zemljama u pogledu donošenja mjera za sprečavanje zločina iz mržnje i borbe protiv tih zločina, kao i na donošenju zakonodavstva koje je u potpunosti u skladu s međunarodnim standardima u pogledu slobode izražavanja, uvjerenja i vjeroispovijesti; također poziva vlade da uspostave sveobuhvatne sustave prikupljanja podataka o zločinima iz mržnje i drugim diskriminirajućim postupcima prema zajednicama na temelju uvjerenja ili vjeroispovijesti;
17. poziva Vijeće i države članice EU-a da primjenjuju sankcije na pojedince i subjekte odgovorne za ili uključene u teške ili sustavne povrede ili kršenja slobode vjeroispovijesti i uvjerenja, kako je predviđeno globalnim režimom sankcija EU-a u području ljudskih prava;
18. osupnut je pogoršanjem progona manjina na temelju uvjerenja ili vjeroispovijesti tijekom pandemije bolesti COVID-19; osuđuje činjenicu da su pripadnici manjina na temelju uvjerenja ili vjeroispovijesti poslužili kao žrtvena janjad jer ih se okrivljivalo za širenje virusa COVID-19 te da im je na temelju kriterija vjeroispovijesti ili uvjerenja uskraćivan pristup javnoj zdravstvenoj skrbi, hrani ili humanitarnoj pomoći ili su pri ostvarivanju tog pristupa bili diskriminirani;
19. naglašava da pružanje humanitarne pomoći ne smije imati nikakve veze s diskriminacijom i oštro osuđuje svaki oblik diskriminacije na temelju vjerske pripadnosti prilikom distribucije humanitarne pomoći;
20. poziva EU i države članice da priznaju prava, uvjerenja i vrijednosti autohtonih naroda i da se obvežu riješiti pitanje specifične diskriminacije s kojom se suočava autohtono stanovništvo na temelju svojih uvjerenja, na sveobuhvatan način u okviru vanjskog djelovanja EU-a;
21. zabrinut je zbog primjene zakona o bogohuljenju i vjerskih zakona koji imaju prednost pred nacionalnim zakonima u nekim zemljama; žali zbog činjenice da su žene i djevojčice koje pripadaju vjerskim manjinama ili manjinama na temelju uvjerenja posebno i sve više žrtve progona kako bi se nanijela šteta njihovoj zajednici u cjelini; naglašava da su one osobito izložene nasilnim napadima, otmicama, silovanju, spolno i rodno uvjetovanom nasilju, prisilnom preobraćenju, prisilnoj sterilizaciji i pobačajima, genitalnom sakaćenju žena, prisilnom i ranom braku te zatvaranju u obitelji; snažno osuđuje sve te povrede ljudskih prava protiv njih i naglašava da je zbog mjera ograničavanja kretanja tijekom pandemije bolesti COVID-19 stanje njihovih ljudskih prava postalo još nesigurnije i njihov pristup informacijama dodatno ograničen;
22. osuđuje sve činove nasilja, progona, prisile ili diskriminacije protiv pojedinaca ili poticanje na takve činove na temelju roda ili seksualne orijentacije, uključujući one koje počine vjerski vođe, ili one motivirane vjerom ili uvjerenjem; ističe da obrana „tradicije” ili „javnog morala” ni u kojem slučaju ne smije biti u suprotnosti s međunarodnim odredbama o ljudskim pravima koje su države obvezne poštovati; posebno ističe diskriminaciju u zapošljavanju, obrazovanju, pristupu pravosuđu i

djelotvornim pravnim lijekovima, stanovanju i zdravstvenoj skrbi; izražava duboku zabrinutost zbog zloupotrebe i instrumentalizacije uvjerenja ili vjeroispovijesti za nametanje diskriminirajućih politika, zakona, uključujući kaznene zakone, ili ograničenja koja su u suprotnosti s pravima LGBTIQ osoba, žena i djevojčica i koja ugrožavaju njihova prava te kojima im se ograničava pristup osnovnim uslugama kao što su obrazovanje i zdravlje, uključujući seksualna i reproduktivna prava, kriminalizira pobačaj u svim slučajevima, kriminalizira preljub ili olakšavaju vjerske prakse kojima se krše ljudska prava; poziva na opoziv odgovarajućih politika, zakona ili ograničenja koja se često prenose u nacionalno zakonodavstvo kao sekularna ograničenja;

23. osuđuje vjerske kultove čije su aktivnosti usmjerene na dijasporu iz zemalja u razvoju koji se koriste planovima kako bi financijski profitirali na ranjivosti tih migrantskih zajednica u Europi i promicale pristrane svjetonazore, često uključujući homofobiju, transfobiju i mizoginiju;
24. osuđuje kršenja ljudskih prava, seksualno zlostavljanje, sektaštvo i financijsko kršenje propisa koje su počinile vjerske misije i vođe u nekoliko zemalja u razvoju;
25. osuđuje činjenicu da se zakonodavstvo o sigurnosti, izazivanju nereda, ometanju javnog reda, poticanju na nasilje i borbi protiv terorizma i ekstremizma koristi kao sredstvo za progon ili kriminalizaciju osoba koje pripadaju manjinama na temelju uvjerenja ili vjeroispovijesti, zabranu ili ograničavanje prakse izražavanja njihovih uvjerenja ili vjeroispovijesti, zatvaranje mjesta bogoslužja i odvratanje od članstva u vjerskim udruženjima ili udruženjima na temelju uvjerenja ili od registracije istih; poziva Komisiju i ESVD da pomno prate provedbu tog zakonodavstva i da dosljedno postavljaju to pitanje u bilateralnim dijalozima s predmetnim vladama; apelira na države članice EU-a da odbace svaki zahtjev stranih tijela za pravosudnu i policijsku suradnju u pojedinačnim sudskim predmetima ako se oni temelje na takvom zakonodavstvu;
26. snažno osuđuje svaku praksu prinudnog zatvaranja u kampove za reedukaciju pod kontrolom države, prisilan rad ili iskorištavanje osoba koje pripadaju manjinama na temelju uvjerenja ili vjeroispovijesti svrha kojih je, među ostalim, prisiljavanje pripadnika manjina na napuštanje njihove vjeroispovijesti i asimilaciju s dominantnom kulturom, jezikom ili načinom razmišljanja; također osuđuje raširenu upotrebu tehnologija digitalnog nadzora za praćenje, kontrolu i represiju pripadnika manjina na temelju uvjerenja ili vjeroispovijesti;
27. žali zbog ograničenja u pogledu pristupa pravnoj dokumentaciji i mogućnosti registracije za organizacije i pojedince koji pripadaju manjinama na temelju vjeroispovijesti i uvjerenja te podsjeća da je pravni identitet pravo koje se svim osobama mora zajamčiti na jednak način;
28. žali zbog činjenice da u više od 70 zemalja u svijetu vlasti provode kaznene zakone ili nastoji uvesti novo zakonodavstvo kojim se predviđaju kazne za bogohuljenje, krivovjeru, apostazu, klevetu ili vrijeđanje religije i preobraćenje, uključujući smrtnu kaznu; primjećuje da se postojeći zakoni nerazmjerno koriste protiv osoba koje pripadaju manjinama na temelju uvjerenja ili vjeroispovijesti te da potiču ozračje nasilja, diskriminacije i vjerske nesnošljivosti, što može uključivati nasilje gomile protiv manjinskih zajednica i uništavanje mjesta bogoslužja; traži od EU-a da pojača svoj

politički dijalog sa svim uključenim zemljama kako bi se ti zakoni stavili izvan snage; naglašava da bi za vanjsko djelovanje EU-a kojim se podržava promidžba slobode vjeroispovijesti ili uvjerenja bila korisna suradnja EU-a i država članica u nastojanju da ukinu zakone o bogohuljenju diljem svijeta; poziva EU da vlastitim primjerom pokaže kako se rješava unutarnja situacija u tom pogledu;

29. naglašava da je potrebno zaštititi borce za ljudska prava, odvjetnike, nevladine organizacije i aktiviste civilnog društva koji podržavaju i brane osobe koje se progone na temelju uvjerenja ili vjeroispovijesti; osuđuje pribjegavanje optužbama za bogohuljenje i apostazu, ili drugim optužbama koje se temelje na vjerskoj osnovi, kako bi se suzbile legitimne aktivnosti tih osoba i organizacija, među ostalim na internetu i na društvenim medijima;
30. ističe da bi države koje imaju obvezno služenje vojnog roka trebale dopustiti prigovor savjesti, među ostalim na temelju vjeroispovijesti ili uvjerenja, i omogućiti alternativne načine izvršavanja te obveze;
31. smatra da bi neznanje i nepriznavanje raznolikosti vjeroispovijesti i uvjerenja za pojedince i zajednice moglo potpiriti pristranost i stereotipizaciju i na taj način doprinijeti pojačanoj napetosti, nesporazumima, diskriminirajućim stavovima i nepoštivanju među pojedincima; podsjeća da, kako je naveo Odbor UN-a za ljudska prava, javno obrazovanje koje uključuje podučavanje neke određene vjeroispovijesti ili uvjerenja nije u skladu s pravom na slobodu mišljenja, savjesti i vjeroispovijesti, osim ako se ne pruži nediskriminirajuća mogućnost izuzeća i alternative kojima se uzimaju u obzir želje predmetnih osoba i njihovih skrbnika;
32. naglašava važnost strateških pristupa i obrazovnih inicijativa koje obuhvaćaju obrazovne i međukulturalne, međuvjerske i međureligijske dijaloge, uključujući one vjerskih vođa i organizacija civilnog društva, u rješavanju problema progona manjina na temelju uvjerenja ili vjeroispovijesti i nesnošljivosti i govora mržnje protiv njih; naglašava da međukulturalni, međuvjerski i međureligijski dijalozi mogu poslužiti kao katalizator za razvoj osjećaja povjerenja, poštovanja i razumijevanja kao i izgradnje međusobnog poštovanja i pomirenja kako bismo zajedno živjeli miroljubivo i konstruktivno u multikulturalnom kontekstu;
33. napominje da su mladi u zemljama u razvoju posebno osjetljivi na ekstremističke ideologije te da je kvalitetno obrazovanje jedan od ključnih koraka u borbi protiv radikalizacije; napominje da ekstremistički pokreti često iskorištavaju slabu prisutnost države u ruralnim područjima;
34. žali zbog činjenice da se platforme društvenih medija i društvene mreže sve više koriste kao prostor za zastrašivanje i poticanje na mržnju i nasilje; naglašava da su manjine na temelju uvjerenja ili vjeroispovijesti i dalje izložene govoru mržnje na internetu i izvan njega od strane pojedinaca i organiziranih skupina cijelog političkog i vjerskog spektra te poziva vlade da riješe taj problem i suprotstave mu se;

Jačanje vanjske politike EU-a u području ljudskih prava i vanjskog djelovanja za zaštitu slobode uvjerenja i vjeroispovijesti pripadnika manjinskih skupina

35. napominje da već više od godinu dana nitko nije imenovan na mjesto posebnog

izaslanika EU-a za promicanje slobode vjeroispovijesti ili uvjerenja izvan EU-a; ponavlja svoj poziv Vijeću i Komisiji da provedu transparentnu i sveobuhvatnu procjenu učinkovitosti i dodane vrijednosti položaja posebnog izaslanika, da posebnom izaslaniku osiguraju odgovarajuća sredstva te da na adekvatan način podupru institucijski mandat, kapacitete i dužnosti posebnog izaslanika; ponavlja svoje pozive Komisiji da zajamči transparentnost u imenovanju, mandatu, aktivnostima i obvezama izvješćivanja posebnog izaslanika; ističe da bi dužnosti posebnog izaslanika trebale biti usredotočene na promicanje slobode mišljenja, savjesti, vjeroispovijesti i uvjerenja te na pravo na nevjerovanje, apostazu i ateistička stajališta, pri čemu pažnju treba posvetiti i položaju ugroženih nereligioznih osoba; preporučuje da posebni izaslanik blisko, i na komplementaran način, surađuje s posebnim predstavnikom EU-a za ljudska prava i radnom skupinom Vijeća za ljudska prava (COHOM);

36. poziva Vijeće, Komisiju, ESVD i države članice EU-a da rješavaju problem progona na temelju uvjerenja ili vjeroispovijesti kao jedan od prioriteta vanjske politike EU-a u području ljudskih prava, u skladu s Akcijskim planom EU-a za ljudska prava i demokraciju za razdoblje 2020.-2024.; naglašava da je za zaštitu i promicanje slobode vjeroispovijesti ili uvjerenja potreban pristup na više razina i s više dionika koji obuhvaća ljudska prava, dijalog i medijaciju, rješavanje i prevenciju sukoba u suradnji s većim brojem državnih i nedržavnih aktera kao što su vjerske organizacije, vjerski vođe, skupine nereligioznih osoba, organizacije civilnog društva i borci za ljudska prava; poziva na poboljšanje suradnje s inicijativama UN-a u tom području; ponovno traži redovnu i javnu reviziju smjernica EU-a o slobodi vjeroispovijesti ili uvjerenja, kojom bi se omogućila procjena njihove provedbe i prijedloga za njihovo ažuriranje; konstatira da je smjericama EU-a predviđeno da Radna skupina za ljudska prava (COHOM) po isteku trogodišnjeg razdoblja izvrši evaluaciju njihove provedbe, ali da takva evaluacija nije objavljena ni predstavljena javnosti; smatra da bi se u takvoj evaluaciji trebale naglasiti najbolje prakse, utvrditi područja koja se mogu poboljšati i pružiti konkretne preporuke o provedbi Smjernica u skladu s utvrđenim vremenskim okvirom i ključnim etapama; poziva da se ta evaluacija uključi u godišnja izvješća EU-a o ljudskim pravima i demokraciji u svijetu; ujedno traži da se izvješća o napretku provedbe smjernica redovito dostavljaju Parlamentu;
37. poziva EU i njegove države članice da ojačaju mehanizme pravne i institucijske zaštite kako bi se osigurala ljudska prava pripadnika manjina na temelju uvjerenja ili vjeroispovijesti te svih osoba u ranjivom položaju, uključujući žene i djevojčice, pripadnike različitih etničkih skupina ili kasta, starije osobe i osobe s invaliditetom, migrante, izbjeglice i interno raseljene osobe te pripadnike zajednice LGBTIQ, kako bi bili potpuno zaštićeni na temelju njihovih temeljnih prava i kako ne bi bili izloženi diskriminaciji zbog svoje vjeroispovijesti ili uvjerenja;
38. naglašava da instrumentalizacija vjere i uvjerenja predstavlja važan pokretač sukoba diljem svijeta; naglašava da progon i diskriminacija na temelju vjeroispovijesti i uvjerenja prisiljava mnoge pojedince i zajednice da migriraju ili postanu interno raseljeni; poziva Komisiju i države članice EU-a da pomognu svim raseljenim osobama, uključujući one koje pripadaju manjinama na temelju uvjerenja ili vjeroispovijesti, koje se dobrovoljno žele vratiti u svoje domovine kad to materijalni i sigurnosni uvjeti dozvoljavaju i kad okolnosti koje su dovele do njihova odlaska više ne postoje, osobito doprinoseći njihovim sredstvima za život i obnovi njihove stambene i osnovne

infrastrukture, primjerice škola i bolnica;

39. poziva EU i njegove partnere da razmotre mapiranje uloge religije u određenim sukobima, utvrđivanje postojećih pozitivnih mjera vjerskih vođa i sudjelovanje u njima u nastojanjima na izgradnji mira, analizi i sprečavanju sukoba te slušanju i procjeni višestrukih glasova koji predstavljaju i većinske i manjinske vjerske skupine;
40. ističe da nasilje koje se provodi nad vjerskim manjinama tijekom sukoba te manjine može učiniti podložnima daljnjim napadima u okruženju izbjegličkog života zbog pogrešnog tumačenja humanitarnih načela neutralnosti i univerzalnosti te raširenih pretpostavki o religiji kao nebitnom elementu ili elementu razdora;
41. apelira na ESVD i delegacije EU-a da u strategije za ljudska prava i demokraciju po pojedinim zemljama za razdoblje 2021.-2024 uključe ciljeve koji se posebno odnose na progon manjina na temelju uvjerenja ili vjeroispovijesti za sve relevantne situacije; poziva ESVD i delegacije EU-a da dosljedno potežu opća pitanja i konkretne slučajeve vezane uz progon ili diskriminaciju manjina na temelju uvjerenja ili vjeroispovijesti tijekom dijaloga o ljudskim pravima s partnerskim zemljama i na forumima UN-a za ljudska prava, primjenjujući pristup usmjeren na rezultate koji uključuje rodnu perspektivu; ponovno traži da se zastupnicima u Parlamentu omogući pristup sadržaju tih strategija po pojedinim zemljama; primjećuje da broj ateista i nereligioznih skupina ubrzano raste te da bi prema njima trebalo jednako postupati unutar političkog okvira EU-a;
42. ističe da glavni uzroci diskriminacije nad manjinama u nekim zemljama dolaze od nedržavnih aktera; poziva Komisiju i države članice da se ne usmjere isključivo na diskriminaciju čiji su temelji u vlasti i da surađuju s partnerskim zemljama na rješavanju uzroka društvene diskriminacije nad manjinama, s posebnim naglaskom na govoru mržnje;
43. poziva delegacije EU-a i predstavništva država članica da podupru borbu za ljudska prava i novinare aktivne u području prava manjina na temelju uvjerenja ili vjeroispovijesti i po potrebi, u slučajevima kada su ti pojedinci u opasnosti, olakšaju izdavanje hitnih viza i osiguraju privremeni smještaj u državama članicama EU-a;
44. poziva Komisiju da pruži potporu organizacijama civilnog društva i društvenim kampanjama kojima se promiče razumijevanje i osviještenost o nevećinskim skupinama na temelju vjeroispovijesti i uvjerenja, posebno humanistima i ateistima u zemljama u kojima se suočavaju s posebno teškim oblicima diskriminacije;
45. poziva Komisiju i ESVD da pobliže nadziru stanje ljudskih prava manjina na temelju uvjerenja ili vjeroispovijesti u trećim zemljama i provedbu povezanih obveza tih zemalja u okviru bilateralnih sporazuma s EU-om; poziva Komisiju da u tom pogledu posebno preispita prihvatljivost trećih zemalja u okviru općeg sustava povlastica; zalaže se za sustav kojim se postupno dodjeljuju povlastice trećoj zemlji ovisno o njejoj sukladnosti s obvezama u pogledu ljudskih prava, uključujući slobodu uvjerenja i vjeroispovijesti;
46. naglašava da bi EU trebao uzeti u obzir konkretne izazove s kojima se vjerske, etničke i jezične manjine često suočavaju kada ostvaruju pristup humanitarnoj pomoći zbog

marginalizacije, aktivnog ciljanja ili lošeg socioekonomskog stanja; poziva Komisiju da ocijeni stvarni pristup manjina humanitarnoj pomoći i da zajamči da se u okviru njezine humanitarne politike ne zanemaruju manjine;

47. žali zbog uništavanja i oštećenja vjerskih objekata, koji su sastavni dio kulturne baštine, te poziva na njihovu zaštitu i obnovu; preporučuje da EU uključi zaštitu kulturne baštine kao element vanjskih djelovanja svoje vanjske politike u cilju očuvanja mira, promicanja pomirenja i sprječavanja sukoba; preporučuje da se EU koristi suradnjom u pogledu kulturne baštine u okviru mjera za izgradnju povjerenja u mirovnim procesima;
48. poziva Komisiju da osigura odgovarajuća financijska sredstva za pitanja vezana uz zaštitu osoba koje pripadaju manjinama na temelju uvjerenja ili vjeroispovijesti u okviru tematskog programa o ljudskim pravima Instrumenta za susjedstvo, razvoj i međunarodnu suradnju – Globalna Europa; poziva EU da osigura poštovanje načela pluralizma, neutralnosti i pravednosti te da se pri dodjeli sredstava u tu svrhu strogo suzdrži od jačanja politika ili zakonodavstva koje daju prednost jednoj skupini na temelju uvjerenja ili vjeroispovijesti pred drugima;
49. preporučuje da se ojača multilateralna suradnja EU-a radi promicanja poštovanja manjina na temelju vjeroispovijesti ili uvjerenja i njegova uvrštenja u politike ljudskih prava diljem svijeta; traži da EU i njegove države članice poboljšaju suradnju s UN-om, Vijećem Europe i Organizacijom za europsku sigurnost i suradnju (OESS), da pojačaju otvorene i konstruktivne dijaloge s Afričkom unijom, Organizacijom američkih država, Udruženjem država jugoistočne Azije, Organizacijom islamske suradnje i drugim regionalnim organizacijama te da uspostave saveze s trećim zemljama ili skupinama država istomišljenica kako bi se pružio međunarodni odgovor na pitanja ljudskih prava s kojima se suočavaju manjine na temelju uvjerenja i vjeroispovijesti, a posebno one koje su najosjetljivije ili najugroženije u područjima sukoba; preporučuje da EU i dalje bude vodeći pokrovitelj rezolucija o slobodi mišljenja, savjesti, vjeroispovijesti ili uvjerenja u Općoj skupštini UN-a i Vijeću UN-a za ljudska prava; poziva zajedničke inicijative EU-a i UN-a da riješe problem progona i diskriminacije manjina na temelju uvjerenja i vjeroispovijesti i nereligioznih osoba; poziva EU da pojača suradnju s Vijećem UN-a za ljudska prava, osobito putem postupaka pred Vijećem UN-a za ljudska prava, Uredom visokog povjerenika za ljudska prava i posebnim izvjestiteljem za slobodu uvjerenja ili vjeroispovijesti; preporučuje da posebni izaslanici za slobodu vjeroispovijesti ili uvjerenja u svim državama članicama EU-a razmjenjuju svoje najbolje prakse i blisko surađuju;
50. naglašava važnost 22. kolovoza kao Međunarodnog dana sjećanja na žrtve nasilja zbog vjeroispovijesti ili uvjerenja; poziva Vijeće, Komisiju i države članice EU-a da pri izradi planova posebnu pažnju posvete tom danu i da aktivno surađuju s manjinama na temelju uvjerenja ili vjeroispovijesti radi pokazivanja posvećenosti promicanju i zaštiti njihovih sloboda i nastojanju na sprječavanju budućih činova nasilja i nesnošljivosti protiv tih manjina;

o

o o

51. nalaže svojoj predsjednici da ovu Rezoluciju proslijedi Vijeću, Komisiji,

potpredsjedniku Komisije / Visokom predstavniku Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku, posebnom predstavniku EU-a za ljudska prava, vladama i parlamentima država članica i Ujedinjenim narodima.

5.11.2021.

MIŠLJENJE ODBORA ZA RAZVOJ

upućeno Odboru za vanjske poslove

o progonu manjina na temelju uvjerenja ili vjeroispovijesti
(2021/2055(INI))

Izvjestitelj za mišljenje: György Hölvényi

PRIJEDLOZI

Odbor za razvoj poziva Odbor za vanjske poslove da kao nadležni odbor u prijedlog rezolucije koji će usvojiti uključi sljedeće prijedloge:

- A. budući da se crkve mogu smatrati institucijama i vjerskim organizacijama koje uključuju sve vrste religijskih organizacija, zajednica i udruga; budući da EU održava otvoren, transparentan i redovit dijalog sa svim crkvama i organizacijama, u skladu s člankom 17. Ugovora o funkcioniranju Europske unije;
- B. budući da su žene vjernice i pripadnici vjerskih manjina posebno izloženi riziku od povećane diskriminacije i nasilja koji su povezani s višedimenzionalnim čimbenicima kao što su rod, kasta, etničko podrijetlo, neravnoteža moći i patrijarhat;
- C. budući da manjine na temelju uvjerenja ili vjeroispovijesti u zemljama u razvoju često nisu adekvatno zastupljene na nacionalnoj razini i da zakonodavstvo često isključuje potrebe i interese tih manjina, pri čemu lokalne vlasti primjenjuju niz izvanzakonskih mjera kojima se manjine na temelju uvjerenja ili vjeroispovijesti progone, stigmatiziraju ili im se oduzima legitimnost;
- D. budući da se platforme društvenih medija sve više iskorištavaju kao prostor za poticanje na mržnju i nasilje; budući da su manjine na temelju uvjerenja ili vjeroispovijesti i dalje izložene govoru mržnje na internetu i izvan njega koji potječe od pojedinaca iz cijelog političkog spektra;
 1. priznaje da crkve¹, vjerske organizacije i druge vjerske i religijske institucije te vjerske udruge imaju važnu ulogu u društvenoj strukturi zemalja u razvoju;
 2. podsjeća da je sloboda vjeroispovijesti i uvjerenja temeljno ljudsko pravo, sadržano u Povelji Europske unije o temeljnim pravima i Općoj deklaraciji UN-a o ljudskim pravima; prepoznaje važnost slobode vjeroispovijesti i uvjerenja za uključivo društvo i

¹ Stupanjem na snagu Ugovora iz Lisabona dijalog između europskih institucija i crkava, vjerskih udruženja ili zajednica te svjetonazorskih i nekonfesionalnih organizacija ima pravnu osnovu u članku 17. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

za potpuno ostvarenje UN-ovih ciljeva održivog razvoja do 2030.;

3. ističe da su određene organizacije civilnog društva, kao što su vjerske organizacije, vjerske udruge, humanitarne organizacije i nevladine organizacije, važni partneri u pružanju humanitarne i razvojne pomoći zajednicama do kojih je teško doprijeti jer su na prvoj liniji, blisko surađuju s ljudima na terenu i najbolje poznaju njihove potrebe te su stoga u dobrom položaju da pruže pomoć i znatno doprinesu održivom razvoju i postizanju ciljeva održivog razvoja, posebno trećeg (dobro zdravlje i dobrobit) i četvrtog (kvalitetno obrazovanje) cilja održivog razvoja;
4. nadalje napominje da crkvene, vjerske i religijske institucije, određene organizacije civilnog društva i vjerske organizacije ostvaruju rezultate u socijalnim sektorima u kojima postoje nedostaci u pogledu državnih usluga; u tom pogledu podsjeća na potrebu da se za vjerske organizacije, vjerske udruge i organizacije civilnog društva koje imaju relevantne aktivnosti osiguraju odgovarajuća službena razvojna pomoć i nacionalni proračuni kako bi im se pružila potpora u obavljanju tih usluga, u skladu s kriterijima službene razvojne pomoći;
5. podsjeća da borba protiv diskriminacije nad svim manjinama bez obzira na njihove tradicije, uvjerenja ili vjeru te promicanje i zaštita njihovih prava uvelike doprinose društvenoj i političkoj stabilnosti, smanjenju siromaštva, demokratskom upravljanju i sprečavanju sukoba;
6. naglašava da bi se sloboda vjeroispovijesti ili uvjerenja trebala smatrati temeljnim pravom i da bi je trebalo priznati kao ključnu sastavnicu mirnih i otpornih društava; odbacuje trend prema kojem se sloboda vjeroispovijesti ili uvjerenja smatra štetnom za prava žena, prava pripadnika skupine LGBTIQ ili slobodu izražavanja;
7. napominje da crkve i druge vjerske i religijske institucije, vjerske organizacije i vjerske udruge mogu imati važnu ulogu u posredovanju za stvaranje mira i doprinosu socijalnoj koheziji i stabilnosti;
8. potiče EU da prepozna da vjerski vođe, vjerske organizacije i lokalne nevladine organizacije nisu samo vrijedni partneri u provedbi humanitarnih, razvojnih i mirovnih projekata, već mogu imati i ulogu u osmišljavanju, praćenju i ocjenjivanju takvih inicijativa zahvaljujući svojoj stručnosti koja se temelji na njihovoj dubokoj uključenosti u određene lokalne zajednice, njihovu znanju o osjetljivostima i potrebama na lokalnoj razini, njihovu izravnom kontaktu s ljudima pogođenima siromaštvom i isključenosti te njihovu dugogodišnjem iskustvu u pružanju humanitarne pomoći;
9. priznaje da su neke vjerske organizacije i nevladine organizacije među prvim organizacijama na terenu, da imaju mnogo godina iskustva i pružaju osnovne socijalne usluge te da ostaju na terenu kada mnogi drugi akteri odlaze;
10. naglašava da su religijske i vjerske organizacije, kao i organizacije civilnog društva koje djeluju u području sprečavanja sukoba, često prisutne u svakoj fazi ciklusa transformacije sukoba jer rade na obrazovanju u cilju ostvarenja mira i sprečavanja sukoba, na posredovanju i rješavanju sukoba, međuvjerskom dijalogu, izgradnji mreža lokalnih vođa za mir te na društvenoj obnovi i suočavanju s traumom nakon rješavanja sukoba te su prisutne na akademijama i sudovima na kojima se ljudskim pravima,

uključujući vjersku slobodu, daje teoretska dubina i međukulturni temelji;

11. poziva Komisiju i delegacije EU-a da surađuju s lokalnim crkvama, vjerskim i religijskim institucijama te vjerskim organizacijama u planiranju humanitarnih projekata i razvojnih aktivnosti te poziva Komisiju da u provedbu projekata EU-a uključi sve relevantne dionike, uključujući crkve, vjerske i religijske institucije i vjerske organizacije; poziva Komisiju da donese posebne smjernice za partnerstvo i suradnju s crkvama, vjerskim i religijskim institucijama te vjerskim organizacijama kada je riječ o razvojnoj suradnji i humanitarnoj pomoći;
12. smatra da je sloboda vjeroispovijesti ili uvjerenja moguća samo uz jamčenje osobne i ljudske slobode, uključujući pravo na spolno i reproduktivno zdravlje i pravo na samoodređenje, bez obzira na podrijetlo ili seksualnu orijentaciju;
13. napominje da su mladi u zemljama u razvoju posebno osjetljivi na ekstremističke ideologije te da je kvalitetno obrazovanje jedan od ključnih koraka u borbi protiv radikalizacije; napominje da ekstremistički pokreti često iskorištavaju slabu prisutnost države u ruralnim područjima;
14. podsjeća da vjerski vođe imaju odgovornost i ulogu u sprečavanju mržnje i nasilja usmjerenih prema manjinama na temelju uvjerenja ili vjeroispovijesti; poziva sve crkvene, vjerske i religijske institucije, vjerske organizacije i vjerske vođe da promiču tolerantan i nediskriminirajući diskurs, posebno prema ranjivim skupinama stanovništva;
15. osuđuje sve oblike nasilja i prisile, uključujući javno izražavanje neprijateljskih stavova prema ženama, djevojčicama i pripadnicima zajednice LGBTIQ od strane vjerskih vođa, koji se opravdavaju vjerskim praksama ili uvjerenjima; poziva na stavljanje izvan snage diskriminatornih zakona koji su doneseni pozivanjem na vjerske razloge, a kojima se kriminalizira preljub, kriminaliziraju osobe na temelju njihove stvarne ili percipirane seksualne orijentacije ili rodnog identiteta ili izričaja, kriminalizira pobačaj u svim slučajevima ili kojima se olakšavaju vjerske prakse kojima se krše ljudska prava;
16. osuđuje aktivnosti vjerskih kultova usmjerene na dijasporu iz zemalja u razvoju koje se koriste planovima kako bi financijski profitirale na ranjivostima migrantskih zajednica u Europi i promicale pristrane svjetonazore, često integrirajući homofobiju, transfobiju i mizoginiju;
17. naglašava potrebu da crkve, vjerske i religijske institucije i vjerske zajednice poštuju, podupiru i promiču temeljna ljudska prava svih osoba bez obzira na njihovu vjeroispovijest ili uvjerenje, bez ikakve razlike na osnovi rase, boje kože, spola, jezika, političkog ili drugog mišljenja, nacionalnog ili socijalnog podrijetla, imovine, rođenja ili drugog statusa te neovisno o rodu i seksualnoj orijentaciji; protivi se svim pokušajima ugrožavanja ili uskraćivanja tih prava, posebno u pogledu stanja maloljetnika, žena, starijih osoba, najranjivijih i marginaliziranih skupina te drugih etničkih, društvenih ili vjerskih manjina;
18. prepoznaje da vjerske organizacije samo u supsaharskoj Africi pokrivaju otprilike 40 % zdravstvene skrbi i važan dio obrazovanja, no da je njihova uloga uglavnom nepriznata; ističe da crkvene, vjerske i religijske institucije te vjerske organizacije doprinose

ljudskom razvoju;

19. naglašava da bi zdravstvena skrb i obrazovanje koje pružaju vjerske organizacije, nevladine organizacije i lokalni akteri civilnog društva trebali biti dostupni svim osobama kojima je potrebna pomoć, bez obzira na njihovo uvjerenje ili vjersku pozadinu; osuđuje, u kontekstu ciljeva održivog razvoja, ograničenja spolne i reproduktivne zdravstvene skrbi od strane vjerskih institucija te organizacija i udruga civilnog društva, posebno kada je to potrebno zbog zdravstvenog stanja;
20. ističe da određene vjerske organizacije imaju strateški važnu ulogu jer utječu na članove svojih zajednica kako bi došli do stajališta razumijevanja i zagovaranja ključnih pitanja kao što su HIV, spolna i reproduktivna zdravstvena skrb te osnaživanje djevojčica i žena;
21. naglašava da je progon manjina na temelju uvjerenja ili vjeroispovijesti često isprepleten s nekim drugim oblicima diskriminacije, posebno u pogledu etničke pripadnosti, roda, seksualne orijentacije i pripadnosti kasti; poziva EU da zajamči da se svaki oblik diskriminacije na temelju uvjerenja ili vjeroispovijesti koja se preklapa s drugim pokretačima isključivanja, marginalizacije i siromaštva jasno mapira i na obuhvatan način riješi;
22. napominje da su crkvene i druge vjerske i religijske institucije, kao i vjerske organizacije, često jedini pružatelji zdravstvenih i drugih socijalnih usluga u udaljenim područjima određenih zemalja u razvoju i u okruženjima podložnima sukobima;
23. pozdravlja aktivnosti crkvenih i drugih vjerskih i religijskih institucija, međuvjerskih inicijativa i vjerskih vođa u području upravljanja sukobima i posredovanja te u poticanju pomirenja, dijaloga i mira; napominje važnost uključivanja manjina na temelju uvjerenja ili vjeroispovijesti u okviru vanjskog poticanja EU-a na postizanje mira, demokracije i održivog razvoja; ističe da je međureligijski i međuvjerski dijalog često ključan za poticanje mira i pomirenja i uključivog društva na svim razinama, posebno u područjima sukoba;
24. naglašava važnost inicijativa civilnog društva u borbi protiv progona manjina na temelju uvjerenja ili vjeroispovijesti te u promicanju cjelovitog pristupa koji obuhvaća ljudska prava, rješavanje sukoba, ljudski razvoj te međuvjerske i međureligijske inicijative;
25. duboko žali zbog toga što su nevjerske, sekularne i humanističke organizacije suočene sa sve većim progonom, uključujući dosad nezabilježene valove poticanja na mržnju i ubojstva u brojnim zemljama diljem svijeta; osuđuje činjenicu da su nebrojeni pojedinci i organizacije civilnog društva pod napadom zbog mirnog preispitivanja, kritiziranja ili satiriziranja vjerskih uvjerenja; naglašava da se to kontinuirano kršenje njihove slobode mišljenja i izražavanja odvija bez obzira na zemljopisne i kulturne granice, uključujući unutar država članica EU-a;
26. poziva EU i njegove partnere da razmotre mapiranje uloge religije u određenim sukobima, kao i utvrđivanje postojećih pozitivnih mjera vjerskih vođa i sudjelovanje u njima u aktivnostima izgradnje mira, analizi i sprečavanju sukoba te slušanju i procjeni višestrukih glasova koji predstavljaju i većinske i manjinske vjerske skupine;

27. žali zbog stalnog nazadovanja i regresije spolnog i reproduktivnog zdravlja i spolnih i reproduktivnih prava žena i djevojčica, posebno onih koje su marginalizirane zbog praznovjerja (npr. vraćanje), te zbog nazadovanja prava pripadnika zajednice LGBTIQ u EU-u i izvan njega, posebno pod krinkom vjerskih načela ili vjerske doktrine; konstatira da višedimenzionalni faktori, među kojima su religija i pripadnost manjinskim zajednicama, povećavaju rizik od diskriminacije u okviru tog regresivnog trenda;
28. poziva Komisiju i Vijeće da borbu protiv progona manjina na temelju uvjerenja ili vjeroispovijesti odrede prioritetom u programiranju aktivnosti povezanih s razvojnom pomoći EU-a, u skladu s područjima suradnje za geografske i tematske programe Instrumenta za susjedstvo, razvoj i međunarodnu suradnju – Globalna Europa, te da promiče i štiti slobodu vjere i uvjerenja i da je učini prioritetom;
29. napominje da progon manjina na temelju uvjerenja ili vjeroispovijesti ugrožava ne samo ljudske živote, ljudska prava i ljudski razvoj nego i kulturnu baštinu; poziva Komisiju da zaštitu kulturne baštine uključi u sve relevantne dimenzije paketa instrumenata EU-a, posebno u razvojnu suradnju, te poziva na odgovarajuću financijsku potporu za zaštitu kulturne baštine u programiranju Instrumenta za susjedstvo, razvoj i međunarodnu suradnju – Globalna Europa;
30. uviđa da su zajednice LGBTIQ dio vjerskih tradicija; prepoznaje da pripadnici zajednice LGBTIQ kao svi ljudi imaju pravo na slobodu izražavanja, govora, uvjerenja i vjere; ponavlja važnost uloge koju vjerske vlasti mogu imati kako bi zajamčile da se religija i tradicija ne koriste za diskriminaciju, kriminalizaciju ili isključivanje osoba na temelju njihove seksualne orijentacije i rodnog identiteta;
31. naglašava da bi EU trebao uzeti u obzir konkretne izazove s kojima se vjerske, etničke i jezične manjine često suočavaju kada ostvaruju pristup humanitarnoj pomoći zbog marginalizacije, aktivnog ciljanja na terenu ili lošeg socioekonomskog stanja; poziva Komisiju da ocijeni stvarni pristup manjina humanitarnoj pomoći i da zajamči da se u okviru njezine humanitarne politike ne zanemaruju manjine;
32. ističe da nasilje koje se provodi nad vjerskim manjinama tijekom sukoba te manjine može učiniti podložnima daljnjim napadima u okruženju izbjegličkog života zbog pogrešnog tumačenja humanitarnih načela neutralnosti i univerzalnosti te raširenih pretpostavki o religiji kao nebitnom elementu ili elementu razdora;
33. naglašava da pružanje humanitarne pomoći ne smije imati ni kakve veze s diskriminacijom i oštro osuđuje svaki oblik diskriminacije na temelju vjerske pripadnosti prilikom distribucije humanitarne pomoći;
34. poziva EU i njegove države članice da ojačaju mehanizme pravne i institucijske zaštite kako bi se osigurala ljudska prava pripadnika manjina na temelju uvjerenja ili vjeroispovijesti te svih osoba u ranjivom položaju, uključujući žene i djevojčice, pripadnike različitih etničkih skupina ili kasta, starije osobe i osobe s invaliditetom, migrante, izbjeglice i interno raseljene osobe te pripadnike zajednice LGBTIQ, kako bi bili potpuno zaštićeni na temelju njihovih temeljnih prava i kako ne bi bili izloženi diskriminaciji zbog svoje vjeroispovijesti ili uvjerenja;

35. osuđuje iskorištavanje vjere i tumačenje vjere koje se koristi kao instrument na štetu ljudskih prava u određenim pravnim sustavima i u okviru institucijskog progona i kriminalizacije manjina na temelju uvjerenja ili vjeroispovijesti;
36. mišljenja je da bi humanitarni akteri trebali biti osposobljeni u pogledu osjetljivosti manjina na temelju uvjerenja ili vjeroispovijesti u okruženju raseljeničkog života kako bi pružili uključiviju pomoć i zaštitu nizu izbjegličkih populacija;
37. naglašava potrebu za iskorjenjivanjem diskriminacije nad manjinama na temelju uvjerenja ili vjeroispovijesti u kontekstu zapošljavanja, obrazovanja, pristupa pravosuđu i djelotvornim pravnim lijekovima, stanovanja i zdravstvene skrbi, uključujući spolnu i reproduktivnu zdravstvenu skrb u skladu s ciljevima održivog razvoja; naglašava da je potrebno surađivati s institucijama i organizacijama za ljudska prava kako bi se pratila usklađenost, razmotrile pritužbe i usporedili zakoni i politike kojima se diskriminiraju ili progone manjine na temelju uvjerenja ili vjeroispovijesti;
38. poziva Komisiju i ESVD da u vanjsko djelovanje EU-a uključe zaštitu slobode vjeroispovijesti i uvjerenja, kao i pravo na promjenu ili napuštanje vjeroispovijesti i uvjerenja bez prisile, posebno u zemljama u razvoju;
39. poziva Vijeće, Komisiju, ESVD i države članice da surađuju sa zemljama izvan EU-a u cilju donošenja mjera za sprečavanje i borbe protiv zločina iz mržnje, u potpunosti u skladu s međunarodnim standardima u pogledu slobode izražavanja te slobode uvjerenja i vjere;
40. poziva EU da razvije adekvatne mehanizme odgovornosti, reakcije i sankcioniranja s ciljem učinkovite borbe protiv kršenja slobode vjeroispovijesti ili uvjerenja, uključujući diskriminaciju ili pravna ograničenja na temelju uvjerenja ili vjere u partnerskim zemljama, kao i svaku vrstu prepreka za slobodu mišljenja, uvjerenje ili vjere, slobodu udruživanja i slobodu izražavanja; nadalje poziva Komisiju da se bori protiv ozbiljnih kršenja ljudskih prava kako je predviđeno EU-ovim globalnim režimom sankcija za kršenje ljudskih prava;
41. podsjeća da je političko i pravno razdvajanje vjere i države preduvjet za puno uživanje ljudskih prava, demokracije i vladavine prava; poziva EU da zajamči sukladnost svojih razvojnih programa i proračunske potpore nacionalnim i lokalnim vlastima u zemljama izvan EU-a s načelima sekularizma, što se odnosi i na područje obrazovanja, i da se suzdrži od jačanja vladinog zakonodavstva i politika kojima se neke skupine na temelju uvjerenja ili vjere favoriziraju u odnosu na druge;
42. uviđa da je pandemija bolesti COVID-19 pogoršala progon i nasilje nad manjinama na temelju uvjerenja ili vjeroispovijesti u nekim zemljama u razvoju te ih je učinila posebno podložnima infekcijama i smrtnosti od bolesti COVID-19 zbog nejednakog pristupa odgovarajućoj medicinskoj skrbi;
43. osuđuje primjenu mjera kojima se ograničava sloboda u okviru mjera za sprečavanje pandemije kako bi se diskriminirale manjine na temelju uvjerenja ili vjeroispovijesti; poziva partnerske zemlje u razvoju da razviju uključive sustave socijalne zaštite u okviru kojih se ne provodi diskriminacija nad manjinama na temelju uvjerenja ili vjeroispovijesti ili na bilo kojoj drugoj osnovi u pogledu jednakog pristupa zdravstvenoj

skrbi, hrani, humanitarnoj pomoći ili obrazovanju; poziva EU da se bolje opremi instrumentima koji mu omogućuju učinkovitije usmjerenje na najranjivije skupine stanovništva, uključujući manjine na temelju uvjerenja ili vjeroispovijesti;

44. prepoznaje posebnu ulogu vjerskih vođa, vjerskih organizacija i vjerskih zajednica u obrazovanju, pripravnosti i odgovoru na COVID-19; napominje da su vjerski vođe integrirani u svoje zajednice preko mreža pružavanja usluga i mreža solidarnosti te da često mogu doprijeti do najranjivijih osoba te im pružiti pomoć i zdravstvene informacije te identificirati one kojima je pomoć najpotrebnija; napominje da su vjerski vođe ključna poveznica u sigurnosnoj mreži za ranjive osobe u svojoj vjerskoj zajednici i široj zajednici;
45. ističe da glavni uzroci diskriminacije nad manjinama u nekim zemljama dolaze od nedržavnih aktera; poziva Komisiju i države članice da se ne usmjere isključivo na diskriminaciju čiji su temelji u vlasti i da surađuju s partnerskim zemljama na rješavanju uzroka društvene diskriminacije nad manjinama, s posebnim naglaskom na govoru mržnje;
46. poziva Komisiju da pitanje vjerske slobode poveže s trgovinskim sporazumima sklopljenima između EU-a i njegovih vanjskih partnera;
47. osuđuje kršenja ljudskih prava, seksualno zlostavljanje, sektaštvo i financijsko kršenje propisa koje su počinile vjerske misije i vođe u nekoliko zemalja u razvoju.

INFORMACIJE O USVAJANJU U ODBORU KOJI DAJE MIŠLJENJE

Datum usvajanja	27.10.2021.
Rezultat konačnog glasovanja	+: 13 -: 4 0: 9
Zastupnici nazočni na konačnom glasovanju	Anna-Michelle Asimakopoulou, Hildegard Bentele, Dominique Bilde, Catherine Chabaud, Antoni Comín i Oliveres, Ryszard Czarnecki, Gianna Gancia, Mónica Silvana González, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Beata Kempa, Pierfrancesco Majorino, Erik Marquardt, Janina Ochojska, Jan-Christoph Oetjen, Michèle Rivasi, Christian Sagartz, Marc Tarabella, Tomas Tobé, Miguel Urbán Crespo, Chrysoula Zacharopoulou, Bernhard Zimniok
Zamjenici nazočni na konačnom glasovanju	Stéphane Bijoux, Caroline Roose, Patrizia Toia, Carlos Zorrinho

KONAČNO POIMENIČNO GLASOVANJE U ODBORU KOJI DAJE MIŠLJENJE

13	+
ID	Gianna Gancia
EPP	Anna-Michelle Asimakopoulou, Janina Ochojska, Tomas Tobé
Klub zastupnika Renew Europe	Stéphane Bijoux, Catherine Chabaud, Jan-Christoph Oetjen, Chrysoula Zacharopoulou
S&D	Mónica Silvana González, Pierfrancesco Majorino, Marc Tarabella, Patrizia Toia, Carlos Zorrinho

4	-
GUE/NGL	Miguel Urbán Crespo
Zeleni/ESS	Erik Marquardt, Michèle Rivasi, Caroline Roose

9	0
ECR	Ryszard Czarnecki, Beata Kempa
ID	Dominique Bilde, Bernhard Zimniok
NI	Antoni Comín i Oliveres
EPP	Hildegard Bentele, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Christian Sagartz

Legenda:

+ : glasovale su za

- : protiv

0 : suzdržan

INFORMACIJE O USVAJANJU U NADLEŽNOM ODBORU

Datum usvajanja	15.3.2022.
Rezultat konačnog glasovanja	+: 59 -: 1 0: 13
Zastupnici nazočni na konačnom glasovanju	Alviina Alametsä, Alexander Alexandrov Yordanov, François Alfonsi, Maria Arena, Petras Auštrevičius, Traian Băsescu, Anna Bonfrisco, Reinhard Bütikofer, Fabio Massimo Castaldo, Susanna Ceccardi, Włodzimierz Cimoszewicz, Katalin Cseh, Tanja Fajon, Anna Fotyga, Michael Gahler, Giorgos Georgiou, Sunčana Glavak, Raphaël Glucksmann, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Márton Gyöngyösi, Sandra Kalniete, Peter Kofod, Andrius Kubilius, Ilhan Kyuchyuk, Jean-Lin Lacapelle, David Lega, Miriam Lexmann, Nathalie Loiseau, Leopoldo López Gil, Antonio López-Istúriz White, Jaak Madison, Claudiu Manda, Lukas Mandl, Thierry Mariani, Pedro Marques, David McAllister, Vangelis Meimarakis, Sven Mikser, Francisco José Millán Mon, Javier Nart, Gheorghe-Vlad Nistor, Urmas Paet, Demetris Papadakis, Kostas Papadakis, Tonino Picula, Manu Pineda, Giuliano Pisapia, Thijs Reuten, María Soraya Rodríguez Ramos, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos, Jacek Saryusz-Wolski, Andreas Schieder, Radosław Sikorski, Jordi Solé, Sergei Stanishev, Tineke Strik, Hermann Tertsch, Dragoș Tudorache, Hilde Vautmans, Harald Vilimsky, Idoia Villanueva Ruiz, Viola Von Cramon-Taubadel, Thomas Waitz, Witold Jan Waszczykowski, Charlie Weimers, Isabel Wiseler-Lima, Bernhard Zimniok, Željana Zovko
Zamjenici nazočni na konačnom glasovanju	Özlem Demirel, Peter van Dalen
Zamjenici nazočni na konačnom glasovanju prema čl. 209. st. 7.	Alexandr Vondra

KONAČNO GLASOVANJE POIMENIČNIM GLASOVANJEM U NADLEŽNOM ODBORU

59	+
ECR	Jacek Saryusz-Wolski, Hermann Tertsch, Alexandr Vondra, Witold Jan Waszczykowski, Charlie Weimers
ID	Anna Bonfrisco, Susanna Ceccardi
NI	Fabio Massimo Castaldo, Márton Gyöngyösi
EPP	Alexander Alexandrov Yordanov, Traian Băsescu, Peter van Dalen, Michael Gahler, Sunčana Glavak, Sandra Kalniete, Andrius Kubilius, David Lega, Leopoldo López Gil, Antonio López-Istúriz White, David McAllister, Lukas Mandl, Vangelis Meimarakis, Francisco José Millán Mon, Gheorghe-Vlad Nistor, Radosław Sikorski, Isabel Wiseler-Lima
Klub zastupnika Renew Europe	Petras Auštrevičius, Katalin Cseh, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Ilhan Kyuchyuk, Nathalie Loiseau, Javier Nart, Urmas Paet, María Soraya Rodríguez Ramos, Dragoș Tudorache, Hilde Vautmans
S&D	Maria Arena, Włodzimierz Cimoszewicz, Tanja Fajon, Raphaël Glucksmann, Claudiu Manda, Pedro Marques, Sven Mikser, Demetris Papadakis, Tonino Picula, Giuliano Pisapia, Thijs Reuten, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos, Andreas Schieder, Sergei Stanishev
Zeleni/ESS	Alviina Alametsä, François Alfonsi, Reinhard Bütikofer, Jordi Solé, Tineke Strik, Viola Von Cramon-Taubadel, Thomas Waitz

1	-
NI	Kostas Papadakis

13	0
ECR	Anna Fotyga
ID	Peter Kofod, Jean-Lin Lacapelle, Jaak Madison, Thierry Mariani, Harald Vilimsky, Bernhard Zimniok
EPP	Miriam Lexmann, Željana Zovko
GUE/NGL	Özlem Demirel, Giorgos Georgiou, Manu Pineda, Idoia Villanueva Ruiz

Legenda:

+ : glasovale su za

- : protiv

0 : suzdržan